

ת"פ 13531/10/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד מרואן אבו סבית (עציר) - לא בענינו, רזק אלטרשן

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ח שבט תשפ"ג
19 פברואר 2023

ת"פ 13531-10-21 מדינת ישראל נ' אבו סבית(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 685383/2021

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד ליבנת רחמים בנוי
ועו"ד חננאל שקלאר
1. מרואן אבו סבית (עציר) - לא בענינו
2. רזק אלטרשן ע"י ב"כ עו"ד נואף אבו קוידר

גזר דין לנאשם 2

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- גניבת רכב, בניגוד לסעיף 413ב' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (שתי עבירות);
- שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום או מסירתו לאחר, בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות, בניגוד לסעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט - 2019 (חמש עבירות).

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (ת/1), עובר ליום 25.09.21, יצרו הנאשמים קשר עם עדואן אבו סבית.

לצורך ביצוע העבירות, הצטיידו הנאשמים ברכב מסוג טויוטה קורולה ל"ז 81-477-71 (להלן: "הרכב המוביל") השייך לנאשם 1.

אישום ראשון

ביום 25.09.21, סמוך לשעה 03:00, הגיעו הנאשמים ועדואן, באמצעות הרכב המוביל, לחניית כורכר הנמצאת בסמוך לרחוב נעמי שמר 9 בבת ים.

במעמד המתואר לעיל, גנבו הנאשמים ועדואן, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, רכב מסוג טויוטה קורולה ל"ז 444-33-901 (להלן באישום זה: "**רכב הטויוטה הראשון**") השייך למר משה חכמון (להלן: "המתלונן 1") על תכולתו, אשר כללה שני כרטיסי חיוב של חברת "ישראכרט" על שמו של המתלונן, האחד מסתיים בספרות 1301 והאחר מסתיים בספרות 9765 (להלן: "**אמצעי התשלום**"), וכן, תעודת רישיון נהיגה השייכת למתלונן, שבעה פנקסי המחאות של המתלונן, קלסר המכיל מסמכים של עסק המתלונן, חותמת של העסק וכן ארגז בגדים השייכים למתלונן.

מיד ובהמשך למתואר לעיל, נסעו הנאשמים ברכב הטויוטה הראשון, כאשר עדואן נוסע לפניהם ברכב המוביל וכשהוא מוודא שציר הנסיעה פנוי.

בהמשך לכך, בסמוך לשעה 04:07, העבירו הנאשמים את רכב הטויוטה הראשון לשטחי האוטונומיה ביהודה ושומרון, דרך מעבר מיתר, כאשר עדואן נוסע לפניהם ברכב המוביל, ובהמשך, החזיר את הנאשמים באמצעות הרכב המוביל לתוך שטחי מדינת ישראל, כאשר הם גנבו יחדיו את אמצעי התשלום.

אישום שני

בהמשך למתואר באישום הראשון, עשו הנאשמים ועדואן שימוש באמצעי התשלום השייכים למתלונן, אשר נגנבו כמפורט באישום הראשון, בניגוד להסכמתו, והכל כמפורט להלן:

- בתאריך 25.09.21, בסמוך לשעה 05:06, השתמשו הנאשמים ועדואן ברכיב חיוני של אמצעי התשלום המסתיים בספרות 1301 בכוונה להונות, בכך שקנו בחנות נוחות בתחנת דלק "סונול" בבאר שבע, מוצרים בסך ₪ 102;
- בתאריך 25.09.21, בסמוך לשעה 05:17, השתמשו הנאשמים ועדואן ברכיב חיוני של אמצעי התשלום המסתיים בספרות 1301 בכוונה להונות, בכך שקנו בחנות נוחות בתחנת דלק "תפוז" בבאר שבע, מוצרים בסך ₪ 99;
- בתאריך 25.09.21, בסמוך לשעה 05:17, השתמשו הנאשמים ועדואן ברכיב חיוני של אמצעי התשלום המסתיים בספרות 1301 בכוונה להונות, בכך שקנו בחנות נוחות בתחנת דלק של "אלונית" בבאר שבע, מוצרים בסך ₪ 106.5;
- בתאריך 25.09.21, בסמוך לשעה 05:17, השתמשו הנאשמים ועדואן ברכיב חיוני של אמצעי התשלום המסתיים בספרות 1301 בכוונה להונות, בכך שקנו בחנות נוחות בתחנת דלק של "דלק" בבאר שבע, מוצרים בסך ₪ 108;

· בתאריך 25.09.21, בסמוך לשעה 05:41, השתמשו הנאשמים ועדואן ברכיב חיוני של אמצעי התשלום המסתיים בספרות 9765 בכוונה להונות, בכך שקנו בחנות "צמרת מימונים" בתחנת הדלק של "מנטה עומרים", מוצרים בסך כולל של ₪ 215, בשתי עסקאות שונות.

בעשותם את המתואר לעיל, הפיקו הנאשמים ועדואן רווחים בסך כולל של ₪ 1,744.3.

אישום שלישי

במסגרת הקשר המתואר לעיל ולשם קידומו, ביום 26.09.21, סמוך לשעה 03:00, הגיעו הנאשמים ועדואן, באמצעות הרכב המוביל, לחניית רכבים ברחוב דגן 14, ראשון לציון.

במעמד המתואר לעיל, גנבו הנאשמים ועדואן, בדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה, רכב מסוג טויוטה קורולה ל"ז 81-216-79 (להלן באישום זה: "**רכב הטויוטה השני**") השייך למר ששון מאור שולי (להלן: "המתלונן 2"), כאשר הרכב מצויד בקודן אשר שימש לאבטחתו, וכאשר באותו מועד לא היתה פוליסת ביטוח מקיף לכיסוי גניבת הרכב.

מיד ובהמשך למתואר לעיל, נסעו הנאשמים ברכב הטויוטה השני, כאשר עדואן נוסע לפניהם ברכב המוביל, ומוודא שנתיב הנסיעה פנוי.

בהמשך למתואר לעיל, סמוך לשעה 03:30, במחסום משטרה אשר הוקם על כביש 6 לכיוון נסיעה דרום בסמוך לקרית גת, נתפסו הנאשמים ברכב הטויוטה השני בעוד עדואן ברכב המוביל.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש, ולבקשת ההגנה, הופנו הנאשמים להערכת שירות המבחן למבוגרים, תוך שנמסר מפי התביעה, כי עמדתה למאסר בפועל והיא אינה מתחייבת לאמץ את המלצות התסקיר.

הצדדים הסכימו, כי העירבון שהפקיד הנאשם 1 במסגרת ה"ת 61365-12-21, בסך ₪ 8,000, יחולט לטובת אוצר המדינה, אולם, ענינו של אותו הנאשם אינו נדון במסגרת גזר דין זה.

לאחר קבלת חוות הדעת, במסגרת שמיעת פרשת העונש, הודיעה ההגנה (ב"כ הנאשם 1) כי בכוונתו לצרף תיק נוסף, ועל כן, נדחתה שמיעת פרשת העונש בענינו של אותו הנאשם.

פרשת העונש נשמעה בענינו של הנאשם 2, ובתום שמיעת טיעוני הצדדים על פה, עתרה ההגנה להשלים טיעוניה, בכתב, בתוך 14 ימים. בית המשפט נעתר לבקשת ההגנה, אולם ההגנה לא הגישה טיעוניה, ומכאן - כי זנחה בקשתה זו.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הציג ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 22, רווק, מתגורר סמוך ליישוב שגב שלום עם אמו ואחיו. לדבריו, אביו נשוי לשלוש נשים ואינו מתגורר עמם.

הנאשם מסר, כי אמו סובלת מאפיזודות של כעס ובלבול ולעתים מתקשה בפעולות יום יומיות. לדבריו, לאור סלידת המשפחה ממערכת בריאות הנפש ומערכת הרווחה, אמו אינה מוכרת למערכות אלו.

הנאשם השלים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. לדבריו, עובד מגיל 16 על מנת לסייע בפרנסת הבית, ובעת הזו חלה נסיגה בהישגים הלימודיים. כן, תיאר מעגל חברים מצומצם וחיי חברה דלים.

הנאשם עובד מזה כשלוש שנים בהתקנת מערכות סולריות.

לדבריו, הוא מצוי בחובות כלכליים, כיוון שדוד שלו רכש רכב על שמו וצבר קנסות רבים.

לחובת הנאשם אין הרשעות קודמות, אך קיימים תיקים הממתינים לבירור דין, בעבירות שענין גניבות רכב, כאשר התיק האחרון הינו מאוגוסט 2022.

הנאשם הודה במוערבותו בעבירות ומסר, כי הרקע לכך הינו מצב כלכלי קשה. לדבריו, חבריו ידעו על מצבו הכלכלי והציעו לו לעשות "כסף קל" והוא חש פיתוי רב להצטרף אליהם. הנאשם מסר, כי חש פחד בעת שעבר את העבירות, והוא מביע צער ואמפתיה כלפי המתלוננים.

הנאשם הביע תסכול מכך שמתנהל נגדו הליך פלילי, ומההשלכות העשויות להיות לכך.

הנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי בשירות המבחן למבוגרים, על מנת להעמיק בקשיים טרם עבר את העבירות, לטובת ניהול אורח חיים נורמטיבי.

ביום 26.10.22, השתלב הנאשם בקבוצת "צעירים", שמטרתה להקנות דרכי חשיבה שקולות, שכלול יכולת לדחיית סיפוקים ותיעול חיפוש הזהות לאפיקים בונים.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם נמצא "בתהליך של גיבוש זהות", ובעל יכולת לתפקוד יציב ולגילוי אחריות.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם בעל יכולות טובות ליצירת קשר ולביטוי מילולי של מחשבותיו ותחושותיו.

שירות המבחן התרשם, כי להליך הנוכחי השפעה מרתיעה ומחדדת גבולות, וציין, כי יש חשיבות בהשתלבותו בשוק העבודה לצד שילובו בהליך שיקומי.

שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם תחת צו מבחן וכן על ענישה בדמות צו של"צ בהיקף 200 שעות, לצד התחייבות להימנע מעבירה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/2) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של שמירה על קניין הציבור, בטחון האיש של הציבור ואיכות חייו.

התביעה טענה, כי מעבר לנזקים הכלכליים שנגרמים למי שרכבו נגנב, הרי שהנזקים מתגלגלים אל הציבור, אשר נאלץ לשאת בהעלאת הפרמיות וכן דרישות חברת הביטוח לאמצעי מיגון שונים.

לא בכדי, מצא המחוקק לייחד את העבירות כלפי רכב מיתר עבירות הרכוש ולקבוע בצדן עונשים חמורים יותר.

משנה חומרה לעבירות של גניבות הרכב, הרי שהנאשמים גנבו אמצעי תשלום מרכבו של המתלונן 1, וביצעו עסקאות רבות, בטווח קצר.

התביעה טענה, כי הנאשמים, חוליה של גנבי רכב, פעלו בתחכום ותכנון רב, שעה שחברו זה לזה ולאחר, כאשר שלושת האישומים נפרסו על פני יממה אחת, במהלכה, גנבו הנאשמים רכב, העבירו אותו לשטחי האוטונומיה, ולאחר מכן גנבו רכב נוסף, אותו ניסו להעביר גם כן לשטחי האוטונומיה, אלא שנתפסו בשעת המעשה על ידי המשטרה.

התביעה טענה, כי הנאשם טרם עבר הליך טיפולי מעמיק, והמלצת שירות המבחן אינה הולמת את הנסיבות.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהשית עליו מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים.

ההגנה ביקשה שלא להחמיר עם הנאשם ולהתחשב בנסיבותיו האישיות, כפי שהובאו בתסקיר שירות המבחן למבוגרים.

ההגנה טענה, כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי, וכי הנאשם הודה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות.

ההגנה ביקשה להתחשב בכך שהנאשם היה עצור כחודש וחצי ולאחר מכן שהה במעצר בית כארבעה חודשים.

ההגנה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים וטענה, כי הוא מתייחס באופן יסודי ומהותי לכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירה וכן לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

ההגנה עתרה לאמץ את המלצות שירות המבחן למבוגרים, ולהעמיד את הנאשם תחת צו מבחן ולגזור עליו 200 שעות של"צ.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי אין לו מה לומר.

דין והכרעה

עבירות של גניבת רכב פוגעות בתחושת הביטחון האישי של האזרח.

עבירות אלה מחיבות ענישה משמעותית, בעולם המעשה, על מנת להרתיע את עובריהן ולהפוך אותן ללא כדאיות.

מעבר לנזקים הממוניים הנגרמים לנפגעי העבירה מעבירות אלו, ישנם תמיד נזקים נלווים, כמו התרוצצות למציאת רכב חדש או לתיקון הנזקים אם נמצא הרכב הישן; שהות בלא רכב לתקופה מסוימת; שינוי בתכניות; התמודדות עם גופים ביורוקרטיים לצורך הגשת תלונה, ביטול רשיון הרכב; תביעת פוליסת הביטוח; חידוש תיעוד שאבד; התקנת מיגון ברכב חדש שנרכש - אם לא אותרה הגניבה; אובדן מטלטלין שונים שהיו ברכב, פעמים רבות בשווי ניכר; ועוד.

בנוסף, קיימת עליה מתמדת בעלות פרמיות הביטוח בגין כלי רכב, המגולגלת על הצבור כולו, בשל העליה בשכירות העבירות.

על התייחסות בית המשפט העליון לעבירות אלה ראו פסק הדין רע"פ 7890/10 **מליטאת נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה...

ככלל, ייסוג האינטרס האישי השיקומי של העבריין מפני האינטרס הציבורי, ככל שמדובר בעבירות אלה.

בנוגע למשקל שיש ליחס לנסיבות אישיות או לאינטרס השיקום בעבירות אלה, ראו פסק הדין רע"פ 10116/06 **כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

האינטרס השיקומי הינו חלק ממכלול השיקולים אשר נלקחים בחשבון במסגרת שיקוליה ענישה. אך במקרה זה הוא נסוג מפני האינטרס הציבורי והצורך לנקוט במדיניות של ענישה מרתיעה. העבירות שביצע המבקש הינן עבירות חמורות, אשר, כפי שצוין בית-משפט השלום, פוגעות פגיעה קשה הן בזכויות המתלוננים והן בכלל הציבור. בית-משפט זה נדרש לא פעם לצורך בנקיטת מדיניות ענישה מרתיעה בעבירות של גניבת רכב.

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96 כמעט שהפכה לעשר מכות היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך) "ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (טרם פורסם)).

לא בכדי, ראה המחוקק ליחד לעבירות אלה סימן נפרד - סימן ה-1 - במסגרת הפרק העוסק בעבירות הרכוש (פרק י"א) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בסימן זה, הוחמרו העונשים בגין עבירות כנגד כלי רכב, אשר סווגו כעבירות מסוג פשע, חלף העבירות המקבילות כלפי הרכוש באופן כללי, מרביתן מסווגות כעוון. קביעה זו של המחוקק - מן הדין שתבוא ידי ביטוי גם בקביעת הענישה בפועל.

להלן, תובא פסיקה המשקפת את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות:

רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבה, ניסיון לגניבת רכב, איומים, ונהיגה ללא רישיון נהיגה. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, נטל המערער את מפתחות הרכב של המתלונן, הניע את רכבו ללא רשות ונסע מהמקום במטרה לשלול את הרכב שלילת קבע. המתלונן דלק אחר המערער ברכב אחר והשיגו, ומכאן, שהגניבה לא הושלמה. המערער ניסה להימלט רגלית, והמתלונן רדף אחריו, השיגו ואחז בגופו. אז, איים עליו המערער, כי יפגע בו באמצעות סכין הנמצאת ברשותו. בשלב זה, הגיע חברו של המערער, והשניים נמלטו מהמקום. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל (כאשר מתוכם הפועל מאסר מותנה בן 3 חודשים שחודש ממנו במצטבר והיתרה בחופף; מאסר על תנאי; הפעלת התחייבות; קנס; פיצוי למתלונן; פסילה בפועל של רישיון הנהיגה. ערעור לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו. בית המשפט העליון אף ציין: לטעמי, צדקו הערכאות הקודמות כאשר סיווגו את העבירות שביצע המבקש כעבירות בעלות חומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן בשל העובדה כי גניבת רכב הפכה להיות 'מכת מדינה'. לפיכך, לא היה מקום לחריגה לקולא ממתחם הענישה, משיקולי שיקום. (ההדגשות אינן במקור).

עפ"ג 31602-02-19 **אלגראבעה נ' מדינת ישראל** - המערערים הורשעו, לאחר הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גניבת רכב; סיוע להתפרצות; גניבה מרכב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, גנבו המערערים רכב מסוג סובארו שחנה בעיר באר שבע, ובהמשך אותו לילה, סייעו לאחר להתפרץ לרכב מסוג סוזוקי שחנה אף הוא בבאר שבע, כאשר הם ניפצו בצוואת חדא את חלון הרכב וגנבו ממנו תיק וארנק. בענינם של הנאשמים הוגשו תסקירים, בשל גילם הצעיר. על המערער 1 הוטלו 15 חודשי מאסר ועל המערער 2 הוטלו 14 חודשי מאסר. בנוסף, הוטלו עליהם מאסרים מותנים, קנס, פיצוי למתלוננים, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. ערעורם על גזר הדין - נדחה.

עפ"ג 30123-10-22 **אבו מערוף נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע, יחד עם אחר, לאחר הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת רכב, קבלת רכב גנוב (נאשם 1 - המערער) וסיוע לקבלת רכב גנוב (נאשם 2). בענינו של הנאשם 2, הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל הסכמה לענין העונש, ואילו ענינו של המערער נדון בפני מותב זה. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 ועד 32 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים; מאסר על תנאי; קנס בסך 20,000 ₪; פיצוי למתלוננות; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה. בית המשפט המחוזי מצא להקל בגובה הקנס, והעמידו על סך של 10,000 ₪, לאור התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. ערעורו של הנאשם על יתר רכיבי גזר הדין - נדחה.

ת"פ 13174-10-16 **מדינת ישראל נ' אבו לטיף** - הנאשם הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וקבלת רכב גנוב. במקרה דנן, לא היה תכנון מקדים או תחכום והועמד מתחם הענישה כך שינוע בין 14 ל-30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל (כאשר הפועל מאסר מותנה בן שלושה חודשים כאשר חודש ממנו במצטבר והיתרה בחופף); מאסר על תנאי; קנס; פסילה בפועל של רישיון הנהיגה.

ת"פ 17994-04-21 **מדינת ישראל נ' אבו עאדרה** - הנאשם הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב, ניסיון לגניבת רכב, ופריצה לרכב בכוונה לגנוב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, גנב הנאשם רכב, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. בנוסף, התפרצו לרכב נוסף וניסו לגנוב אותו, אך המשטרה הגיעה למקום, הנאשם נמלט רגלית ונעצר. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 16 עד 32 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בסך ₪ 15,000; פיצוי למתלוננים; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

ת"פ 46790-06-21 **מדינת ישראל נ' אבוכף** - הנאשם הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לפשע, גניבת רכב וסיוע לזיוף סימני זיהוי של רכב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיע הנאשם, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, סייע לו לזייף את לוחית הזיהוי של רכב שנגנב יום קודם, ואז גנב עמו את הרכב. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס; פיצוי למתלונן; פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

בית המשפט עיין בפסיקה, אליה הפנו ב"כ הצדדים, ואולם, רמת הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד שעל בית המשפט לקחת, בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת, לצד שיקולים נוספים כמו מידת הפגיעה בערכים המוגנים; התכנון שקדם לעבירות; התחכום בהן; משך ההתנהגות העבריינית ועוד.

העבירות נעברו לאחר סיכום מוקדם (אף שלנאשמים לא יוחסה עבירה של קשירת קשר לפשע, אשר הרי מן הפן העובדתי בכתב האישום עולה, כי הנאשמים סיכמו יחד קשר לגנוב רכבים, ולהעבירם לשטחי האוטונומיה, תוך התארגנות מראש).

באישום הראשון, אף הצליחו הנאשמים להעביר את הרכב הגנוב לשטחי האוטונומיה, כאשר בתוכו מיטלטלין רב השייך למתלונן 1, ואף נטלו מתוך הרכב כרטיסי אשראי, השייכים למתלונן 1, ועשו בהם שימוש רב, כמפורט באישום השני. לא למותר לציין, כי ברכב שנגנב היה גם פנקס שיקים, ולכך פוטנציאל נזק נוסף כלפי המתלונן 1, אשר עלול למצוא עצמו במצב בו השיקים שלו יזויפו והוא יאלץ להתמודד עם ההשלכות לכך.

לא זו אלא, שלאחר גניבת הרכב הראשון, בחלוף כיממה, חזרו הנאשמים למרכז הארץ, שם גנבו רכב נוסף, כמפורט באישום השלישי, כך שעולה מעובדות כתב האישום, כי המדובר במי שנטועים עמוק בעולם העבריינות, ככל שמדובר בגניבות רכבים.

אלמלא נעצרו, אין לדעת כמה קרבנות עוד היו משאירים אחריהם.

בעידן המודרני, דורשת גניבת כלי רכב מומחיות מיוחדת וזאת בהיותם מצוידים במערכות הגנה מתקדמות. לא ניתן כלל לעבור עבירות מסוג זה באופן "ספונטני" וטיעון כזה הוא חסר כל בסיס.

המדובר בעבירות שנעברו לאחר תכנון ובשום שכל.

בנוסף, נעברו העבירות תוך ידיעות מוחלטת כלפי נפגעי העבירה - בעלי הרכבים - אשר כלי רכבם נגנב, הם קמו בבוקר ועמדו מול שוקת שבורה.

למתלונן 2 לא היה ביטוח מקיף, כך שאם היו מצליחים הנאשמים להעביר את רכבו, אותו גנבו, לשטחי האוטונומיה, הרי שהיה עליו לשאת בעלויות כספיות לא מבוטלות.

בנסיבות האמורות, לאור התעוזה; התכנון שקדם למעשים; הנזק שנגרם למתלוננים בשל גניבת הרכב; שימוש בכרטיסי האשראי של המתלונן 1, ללא הסכמתו, אשר נטלו מרכבו; פוטנציאל הנזק מהמעשים; הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים - מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין 20 ועד 36 חודשי מאסר בפועל בגין מכלול העבירות.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

מעשיו של הנאשם מעידים על מעורבות בעולם העברייני ועל כשל ערכי עמוק.

בענינו הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות ואת הנסיבות, אשר לדבריו הובילו אותו לעבור את העבירות דנן.

בתסקיר נמסר, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות. כן נמסר, כי נגד הנאשם תלויים ועומדים מספר תיקים הממתינים לבירור דין בגין עבירות זהות, שענין גניבת כלי רכב, מהזמן האחרון ממש. אולם, משלא הציגה התביעה הכרעות דין בעבירות אלה - ברי, כי אין בידי בית המשפט ליתן משקל לעובדה זו, ובית המשפט יתעלם מכך בגזירת הדין.

עוד נמסר מפי שירות המבחן למבוגרים, כי הנאשם השתלב לאחרונה בקבוצת צעירים, ושירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בדמות צו מבחן וצו של"צ בהיקף 200 שעות.

ההגנה, כאמור לעיל, עתרה לאמץ את המלצות התסקיר.

לאחר שבית המשפט שקל את טענות הצדדים ואף עיין בתסקיר, מוצא, כי אין בהליך הטיפול בו השתלב הנאשם בתיק זה, כדי להביא לחריגה ממתחם העונש ההולם.

כפי שנפסק לא פעם, הליך שיקומי, גם אם היה משמעותי ואינטנסיבי, שעבר נאשם - אינו חזות הכל, וראו, לענין זה, ע"פ 6237/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

אמנם ניכר, כי ההליך הטיפולי שעבר המערער חולל בו שינוי מסוים, שאף הביא להפחתת רמת המסוכנות שיוחסה לו. אין להקל ראש בהליך זה, אך אין בו כדי לבטל את העבירות בהן הורשע ואת חומרתן (ראו ע"פ 7037/10 פלוני נ' מדינת ישראל). טוען המערער, כי שגה בית המשפט קמא בכך שלא העדיף בעניינו את אינטרס השיקום. אכן יש ליתן חשיבות לשיקומו של מי שנאשם בפלילים, אך שיקול זה אינו עומד לבדו, ועל בתי המשפט להידרש לצדו לשיקולים אחרים (רע"ב 1730/10 תורג'מן נ' היועץ המשפטי לממשלה). בענייננו, יש לתת את הדעת, בין היתר, לאינטרס הציבורי שבהרתעת המערער וזולתו מפני הישנותן של עבירות מעין אלה, ולצורך להביע את סלידת החברה מן המעשים (ע"פ 10673/04 פלוני נ' מדינת ישראל)...

ובמקרה דנן, אף לא הוצגו נתונים המלמדים, כי המדובר בהליך משמעותי ואינטנסיבי.

בכל מקרה - לנוכח טיב העבירות, כאמור לעיל, במסגרת פעילות עבריינית מאורגנת, מתוכננת ומתוככמת - נסוגות אחר נסיבותיו האישיות של הנאשם מפני האינטרס הציבורי.

לזכות הנאשם - תילקח הודאתו באשמה ונסיונו להשתלב במעגל התעסוקה.

עוד יקח בית המשפט בחשבון, היות הנאשם מצוי בתנאים מגבילים תקופה ממושכת, מבלי שנרשמו לחובתו הפרות.

מכלול השיקולים מצביע על ענישה ברף התחתון של מתחם הענישה.

במקרה דנן, לאור שימוש בכלי רכב מנועי על מנת לעבור את העבירות, ראוי היה להשית פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, אולם, משלא עתרה לכך התביעה, לא יושת רכיב ענישה זה.

עיצומים כספיים

בית המשפט מוצא לקבל עתירת התביעה להטלת עיצומים כספיים מרתיעים על הנאשם, בדמות קנס וכן פיצויים לנפגעי העבירה. מעשיו של הנאשם מחייבים גם פיצוי הולם, שיהיה בו משום הכרה בנזקים ובאובדן תחושת הביטחון האישי שחוו נפגעי העבירה - אזרחים תמימים, שרכבם נגנב. זאת גם אם פוצה מי מהם על ידי חברות הביטוח, שכן, כפי שפורט לעיל, פיצוי זה אינו מכסה את מלוא הנזקים, בוודאי אלה שאינם ממוניים.

להבדיל מהקנס, בנוגע לפיצוי לנפגע העבירה נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה בעלת משקל כלשהו בעת שומתו והטלתו. זאת, בשל הנימוקים הבאים:

פיצוי נפגע העבירה מהווה סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי. ראו רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל,

פ"ד נו(3) 418, שם הגדירו כב' השופט מ' חשין, בלשונו הצוירית, כ" ברבורן בין ברוזונים".

בהיותו סעד בעל מאפיינים אזרחיים, נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה נתון בו על בית המשפט להתחשב בעת שומת הפיצוי. זאת, כשם שבהליך אזרחי, לא היה בית המשפט מתחשב בכך, לו היה העבריין נתבע על ידי נפגע העבירה. ראו ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים).

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בתסקיר שירות המבחן; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

- א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א שהיא מסוג פשע;
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א שהיא מסוג עוון;
- ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו;
- ה. פיצוי למתלון 1, ע.ת. 2 בכתב האישום המתוקן, בסך 15,000 ₪;
- ו. פיצוי למתלון 2, ע.ת. 1 בכתב האישום המתוקן, בסך 5,000 ₪;
- ז. הקנס והפיצוי ישולמו ב- 12 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.04.23 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תועמד היתרה לפירעון מידי;
- ח. באחריות התביעה להעביר למזכירות בית המשפט את פרטי המפוצים בתוך 14 ימים מהיום.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"ג, 19 פברואר 2023, במעמד הצדדים.